

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1

בפני : כב' השופטת ד"ר דרורה פלפל / ס. נשיאה

בעניין: צ'רלטון בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד ל' להב

התובעת

נגד

1. טלראן-תקשורת (1986) בע"מ

2. שבתאי גרון

3. ארז בן ציון

4. שאול אסלאן

ע"י ב"כ עו"ד ע' פירט ו/או עו"ד א' שמעון

הנתבעים

5. Internationale de Football Association Federation

נתבעת פורמאלית

2

פסק דין

3

4

א. מהות התובענה

5

6

זו תביעה שעילתה הפרה נטענת של זכויות יוצרים בשידור משחקי אליפות העולם בכדורגל בשנת 2006 (להלן: "משחקי המונדיאל").

7

8

9

10

ב. עובדות רלבנטיות

11

12

התובעת (להלן גם: "צ'רלטון") הינה חברה פרטית הרשומה בישראל, אשר לטענתה רכשה את הזכויות הבלעדיות לשידור בישראל של משחקי המונדיאל שנערכו בגרמניה בשנת 2006, ולמסחור השידור לגופים שונים, לרבות חברות הכבלים והלוויין.

14

15

16

הנתבעת 1 (להלן גם: "טלראן") הינה חברה פרטית הרשומה בישראל, העוסקת בתחום ייבוא, שיווק ומכירה של אמצעי תקשורת, מכשירי חשמל ומוצרי אלקטרוניקה שונים. כמו כן עוסקת הנתבעת 1 בתכנון וביעוץ בתחום ציוד תקשורת, כבלים ולוויין, ובמתן שירות תחזוקה לרשתות מחשבים.

17

18

19

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 הנתבעים 2-4 הינם בעלי מניות ומנהלים בנתבעת 1.
2
3 הנתבעת 5 (להלן גם: "FIFA") הינה הפדרציה הבינלאומית המנהלת את ענף הכדורגל בעולם, אשר
4 משרדיה ממוקמים בציריך, שווייץ. על-פי הנטען בכתב התביעה, צ'רלטון אינה עותרת לסעד כלשהו
5 כנגד הנתבעת 5 והיא צורפה לתובענה כנתבעת פורמאלית בלבד, מכוח היותה בעלת הזכויות
6 הקנייניות בשידורי המונדיאל בעולם.
7
8 על-פי כתב התביעה, החל מיום 9.6.06 ועד ליום 9.7.06, נערכו בגרמניה משחקי המונדיאל ה-18,
9 אשר שודרו בישראל על-ידי גופים שונים, לרבות חברת הלווין YES וחברת הכבלים HOT.
10 לטענת צ'רלטון, היא רכשה זכויות בלעדיות לשידור משחקי המונדיאל בטריטוריית מדינת ישראל,
11 אולם ביום 6.6.06 נודע לה כי חברה בשם "טיוב בע"מ" (להלן: "חברת טיוב") משדרת שידורים
12 פומביים של משחקי המונדיאל, תוך הפרת זכויות היוצרים שלה.
13 במענה לפניית צ'רלטון ולדרישתה לחדול מהשידורים המפרים, השיבה חברת טיוב כי היא רכשה
14 מנוי לחבילת שידורי המונדיאל בשם "MNET" מדרום אפריקה, באמצעות טלראן, על-ידי כרטיס
15 מקודד המאפשר צפייה בשידור המוצפן (נספח א' ל-1).
16 לטענת צ'רלטון, התברר לה שהנתבעים 1-4 רכשו כרטיסים מקודדים המאפשרים פענוח שידור
17 לוויני מקודד של משחקי המונדיאל על-ידי ערוץ ירדני, ומכרו את הכרטיסים המקודדים הללו
18 באמצעות מתקנינים מטעמם, ללקוחות בישראל, תמורת סכום בסך של 500 ₪ לכרטיס.
19 על-פי הנטען, מכרו הנתבעים 1-4 כמות של 7,500 כרטיסים לכל הפחות, ומכאן שהפרת זכויות
20 היוצרים של התובעת הניבה להם סכום בסך של 3,750,000 ₪ (500 X 7,500).
21 עוד נטען שביום 5.12.06 נפגש אחד ממנהלי צ'רלטון, מר אלכס וינשטיין, עם נציג טלראן מר שי
22 אסלן (בנו של הנתבע 4), והקליט את השיחה ביניהם (תמלול השיחה צורף לתצהירו של מר וינשטיין,
23 נספח ג' 1 ל-1). לעמדת צ'רלטון, הודה מר אסלן בפעולות המפרות שבוצעו על ידי טלראן ובהיקף
24 הרווחים שנצברו בידה בזכות אותן פעולות מפרות.
25
26 צ'רלטון גורסת שמכירת הכרטיסים המקודדים המאפשרים פענוח שידור לוויין מקודד, עולה לכדי
27 הפרת זכויות היוצרים שלה בשידור משחקי המונדיאל בישראל, שהינם שידורים מוגנים על-פי חוק
28 זכות יוצרים, 1911.
29 כמו כן לעמדתה, עשו הנתבעים 1-4 עושר ולא במשפט על חשבונה, בסכום שהוערך על ידה בסך של
30 3,750,000 ₪ ויש לחייבם להשיב לה את הסכום הנ"ל.
31
32 הנתבעים 1-4 (אשר יכוננו להלן למען נוחיות הדיון: "הנתבעים") כופרים בכל טענות צ'רלטון,
33 ולעמדתם יש לסלק על הסף את התביעה נגדם בהעדר עילה ו/או בהעדר יריבות.
34 לגופן של טענות גורסים הנתבעים שבעקבות פניות שהתקבלו מקרב האוכלוסייה הערבית וכן
35 מעובדים זרים שביקשו לקלוט ערוצים מתחנות זרות, רכשה טלראן מנציגים רשמיים של רשתות

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 שידור זרות בישראל בשם "MNET" ו-"ART", כ-250 כרטיסים חכמים המיועדים לקליטת
2 עשרות ערוצים זרים המשודרים על ידי הרשתות הנ"ל (להלן: "כרטיסי MNET" ו-"כרטיסי
3 ART").
4 על-פי הטענה, רכשה טלראן בשנת 2003 ארבעה כרטיסי MNET, כשאחד מהכרטיסים נמכר ביום
5 2.10.03 לחברת טיוב בע"מ (נספח 5 ל-2/נ), כאמצעי טכני לקליטת שידורים בלבד, ומבלי שיש לה
6 שליטה על תוכן הערוצים שניתן לקלוט באמצעותו. בהתאם לדרישת חברת MNET, חידשה טלראן
7 את המנוי מדי שנה ושיווקה את כרטיסי החידוש החל משנת 2003 ועד לשנת 2006, כל זאת ללא שום
8 קשר לשידור משחקי המונדיאל (נספח 6 ל-2/נ).
9 אשר לכרטיסי ART, נטען כי הללו נרכשו על ידי טלראן מהנציג הרשמי של ערוץ ART בישראל,
10 ונמכרו למשתמשים בקרב האוכלוסייה הערבית, יותר משנתיים לפני משחקי המונדיאל (נספח 7 ל-
11 2/נ), וגם לאחר תום המשחקים (נספח 8 ל-2/נ). לפיכך גורסים הנתבעים שאין קשר בין מכירת
12 הכרטיסים לבין משחקי המונדיאל.
13 אליבא דגרסת הנתבעים, לא הובאה על ידי צ'רלטון כל ראיה לקיומה של עילת תביעה בגין הפרת
14 זכות יוצרים או עשיית עושר ולא במשפט; ולעמדתם הגשת התביעה לוקה בשיהוי חמור ובחוסר
15 תום לב.
16
17 FIFA, שצורפה לתביעה כ"**נתבעת פורמאלית**", מכוח היותה בעלת הזכויות הקנייניות בשידורי
18 המונדיאל בעולם, לא הגישה כתב הגנה.
19 במהלך שמיעת ההוכחות בתיק, הוגש לבית המשפט אישור מסירה כדין של כתב התביעה אשר
20 הומצא לנתבעת 5 ביום 29.12.08 באמצעות הנהלת בתי המשפט (ת/5), זאת בהתאם להחלטת בית
21 המשפט מיום 16.3.08 (הרשם א' אורנשטיין).
22 ביום 4.3.09 הוגש לבית המשפט מכתבה של FIFA בו צוין, בין היתר, כי אין לה כל עניין בהליך נשוא
23 הדיון בתיק זה.
24
25 יוער, שעל-פי ההלכה הפסוקה, בצירוף הבעלים של זכות היוצרים כמשיב פורמאלי לתובענה "יש
26 כדי לחסן את המשיבות (הנתבעות בענייננו – ד.פ.) מפני הגשת תביעה נוספת נגדן מטעמו" [ע"א
27 Tele Event Ltd. 2173/94 נ' ערוצי זהב ושות', פ"ד נה (5) 529, 558; אשר אושר בדנ"א 6407/01
28 ערוצי זהב ושות' נ' Tele Event Ltd., פ"ד נח (6) 6 (להלן: "עניין Tele Event").]
29
30 להשלמת התמונה יצוין, שביום 25.5.08 נכנס לתוקף חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007, אולם הדין
31 הרלבנטי לענייננו הוא החוק שקדם לו - חוק זכות יוצרים, 1911 (להלן: "חוק זכות יוצרים"), וזאת
32 מאחר שההפרות הנטענות של זכות היוצרים אירעו עובר למועד כניסתו לתוקף של החוק החדש.
33
34 התביעה הוגשה לבית המשפט ביום 22.1.2007;

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

התיק הועבר להרכב זה ביום 21.2.2010 ונקבע להוכחות ליום 23.12.2010.

ג. הפלוגתאות בין הצדדים

מכתבי הטענות עלו הפלוגתאות הבאות בין הצדדים:

- היש מקום לטענות סף?
- האם הפרו הנתבעים, או מי מהם, זכות יוצרים של התובעת?
- האם עוולו הנתבעים, או מי מהם, בעשיית עושר ולא במשפט כלפי התובעת?
- מה גובה הנזק?

ד. היש מקום לטענות סף?

1. חוסר יריבות ו/או היעדר עילה

לטענת הנתבעים, אין כל יריבות בינם לבין צ'רלטון, מאחר שזו לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הציגה את שרשרת ההסכמים המלאה המראה כיצד עברו אליה זכויות היוצרים בשידור משחקי מונדיאל 2006 מ - FIFA.

בנוסף נטען, שמהתכתובות שצ'רלטון כן הציגה עולה, כי הזכויות לשידור משחקי המונדיאל הועברו לחברה זרה בשם "**Charlton Sports (International) Services Limited**" (להלן: "**צ'רלטון ספורטס**"), הרשומה בגיברלטר, ולא לתובעת הרשומה בישראל. לפיכך, מאחר שעסקינן בשתי ישויות משפטיות נפרדות, צ'רלטון אינה מחזיקה בזכויות היוצרים ו/או ברישיון השידור ויש לסלק את תביעתה על הסף.

לטענת הנתבעים, אף אם יוכחו כל היסודות העובדתיים שפורטו בכתב התביעה, הרי ששידור משחקי מונדיאל 2006 על ידי הערוצים הזרים, אינו בגדר "**יצירה**" המוגנת בזכות יוצרים. מוסיפים הנתבעים וטוענים, שאף אם ייקבע כי שידורי המונדיאל בערוצים הזרים הינם בגדר יצירה המוגנת בזכות יוצרים, הרי שהנתבעים לא הפרו את זכות היוצרים; ואפילו ייקבע שכן הפרו את הזכות, הרי שעומדות להם הגנת תום הלב ו/או הגנת תקנת השוק ועל כן הם פטורים מתשלום פיצוי כלשהו לצ'רלטון.

טענה נוספת בפי הנתבעים היא שמדובר בשידורים ששודרו בעיקר בשפה הערבית, ואילו לצ'רלטון אין כל בלעדיות, על-פי ההסכם שהוצג, לגבי שידור המונדיאל בשפה הערבית בישראל. על כן אין לה עילת תביעה כלפי הנתבעים.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 לבסוף גורסים הנתבעים כי אין כל עילת תביעה כלפי הנתבעים 2-4 ולא ניתן לחייבם אישית
2 בפעולות טלראן, בהעדר תשתית עובדתית או משפטית להרמת מסך כלפיהם ו/או לחיובם באופן
3 אישי בגין עוולה כלפי צ'רלטון.

4
5 בהקשר לטענה אחרונה זו גורסת צ'רלטון שהנתבעים 2-4 נושאים באחריות אישית להפרת זכויות
6 היוצרים שלה, מכוח כהונתם כמנהלים בטלראן.

7
8 בספרו 'הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי' (מהדורה 15 התשס"ז-2007), כרך א' בעמ'
9 647-648, כותב המחבר עו"ד מ' קשת את הדברים הבאים:

10
11 "מחיקה מפאת חוסר יריבות היא בכלל מחיקה מחוסר עילה, שכן משמעה כי לא
12 נתקיימה עילת תובענה כלפי נתבע כלשהו [...]. לרוב, חוסר היריבות יתייחס לנתבע שלא
13 ראוי היה כי ייתבע, משום שהעילה אינה קשורה בו, אך ייתכן גם כי אין התובע בעל
14 הזכות לתבוע [...]. חוסר יריבות משמעו כי לכאורה מתקיימת עילה, אך אין היא מופנית
15 כלפי בעל דין נכון או אין היא מוגשת מטעם בעל הדין הנכון [...] מאליו מובן כי אין מתקין
16 התקנות טורח לציין את חוסר היריבות כעילת מחיקה העומדת ברשות עצמה, משום
17 שמכל בחינה אפשרית אין המדובר אלא בכעין תת קבוצה בקבוצת התובענות הראויות
18 למחיקה מפאת חוסר עילה".

19
20 וכפי שמציין א' גורן בספרו 'סוגיות בסדר דין אזרחי' (מהדורה עשירית, תשס"ט-2009), בעמ' 171:

21
22 "פרשת התביעה מגלה עילה אם התובע זכאי לקבל את הסעד המבוקש על ידיו, בהנחה
23 שיוכיח את העובדות הכלולות בתביעתו. במחקו תביעה מחמת חוסר עילה מחליט בית
24 המשפט על גורל התביעה ללא שמיעת טענות לעצם העניין, ולכן פסקו בתי המשפט, כי
25 אמצעי חמור זה יש להפעיל בזהירות רבה ורק במקרים שבהם ברור כי בשום אופן אין
26 התובע יכול לקבל, על יסוד הטענות שבתביעתו, את הסעד שאותו הוא מבקש [...]. כלל
27 הוא כי מחיקה על הסף של תביעה היא אמצעי קיצוני הננקט רק מקום שאין אפשרות,
28 ולוא קלושה, כי התובע יזכה בסעד המבוקש. מושכלות ראשונים הם כי אין להכריע
29 בגורל תביעה בעודה באיבה, אלא אם כן ברור על פניו כי אין לה כל סיכוי להתקבל".

30
31 זאת ועוד, הלכה פסוקה היא, כי בשלב הדיון בטענות סף מקדמיות אין להתייחס לאמיתות העובדות
32 הנטענות בכתב התביעה ו/או למידת הוכחתן, אלא יש להתמקד בבדיקה טכנית-פורמאלית של כתב
33 התביעה (ר' גורן לעיל, בעמ' 173).

34
35 בענייננו, עיקר טענות הנתבעים מופנות כלפי תוכם ופרשנותם של ההסכמים והמסמכים עליהם
36 מתבססת צ'רלטון, וכן מעלים הם טענות משפטיות הנוגעות לקיומה של זכות יוצרים בשידור
37 משחקי המונדיאל, הפרתה וההגנות העומדות להם מפני התביעה.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 דא עקא, כל הטענות הללו מקומן להידון במסגרת דיון ענייני, לגופה של מחלוקת, תוך בחינה לעומק
2 של התשתית הראייתית שנפרשה בפני בית המשפט.

3 בהתייחס לטענה בדבר אי הצגת שרשרת הזכויות שעברו לצירלטון בקשר לשידור משחקי המונדיאל,
4 יש להעיר שבהתאם להחלטת בית המשפט מיום 20.1.10 (הרשם ח' ברנר, בש"א 17580/09), הגישה
5 התובעת תצהיר עדות ראשית משלים של מנכ"ל צירלטון, מר אדר זהבי מיום 7.9.09 (ת/3), אליו
6 צורפו מסמכים נוספים המפרטים את שרשרת ההסכמים אשר מכוחם, לטענת צירלטון, הועברו
7 אליה זכויות בלעדיות לשידור המשחקים, אשר לא נכללו במסגרת תצהיר עדותו הראשית של מר
8 זהבי מיום 29.6.09 (ת/4).

9 המסקנה המתבקשת אפוא היא, שהמקרה דנן אינו נמנה על אותם מקרים קיצוניים בהם ברור על
10 פניו שאין לתביעה סיכוי ולו קלוש להתקבל, בהנחה שיוכחו הטענות המבססות אותה.

11
12 אשר לנתבעים 2-4, אין חולק שהללו כיהנו בתקופה הרלבנטית לתובענה כמנהלים בטלראן (ר' סע'
13 89.1 לכתב ההגנה; נספח א' ל-ת/4).

14
15 בע"א 2991/07 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ נ'
16 קפוצ'ין עסקי מזון בע"מ [פורסם בנבו] (8.6.09), התייחס בית המשפט העליון לסוגיית אחריותו של
17 מנהל בתאגיד בגין הפרת זכויות יוצרים שביצע התאגיד, באלה המלים:

18
19 "...המלומד גרינמן ציין, כי "בהזדמנויות שונות הטילו בתי המשפט חבות
20 אישית על מנהלים ועל אורגנים בתאגידים בגין הפרות זכות יוצרים שביצעו
21 התאגידיים. לא בכל המקרים נדונו התנאים להטלת אחריות כזו" (עמ' 388;
22 ההדגשה הוספה - א"ר). ננסה איפוא לעמוד על תנאים אלה. דומני כי דרך
23 המלך, כאשר התאגיד הוא הנותן את רשות השימוש בחצרי, היא ההלכה בדבר
24 הטלת אחריות אישית על נושאי משרה בתאגיד, כפי שנקבעה בעניין צוק אור
25 ובפסיקה שבעקבותיה. קרי, "המבחן לצורך הטלת אחריות אישית על אורגן הוא
26 המבחן הרגיל של דיני הנזיקין - קיום יסודות האחריות", ואין "בכך שום
27 סתירה לעקרון היסוד בדבר האישיות המשפטית הנפרדת של החברה (או כל
28 תאגיד אחר)" (עניין צוק אור, 697 - הנשיא שמגר; ע"א 4612/95 מתתיהו נ'
29 שטיל, פ"ד נא (4) 769; רע"א 5438/95 דוד רוזנווסר בע"מ נ' Lloyds & Co,
30 פ"ד נא (5) 855; ע"א 9183/99 פניגשטיין נ' חברת חברי המהפך מס' 1
31 (מחצבות) בע"מ, פ"ד נח (4) 693; סעיף 54 לחוק החברות, תשנ"ט - 1999; י'
32 כהן, דיני חברות (תשס"ז) 362): "חבות זו איננה נובעת מהרמת המסך. היא
33 איננה מעוגנת בהוראה ספציפית. היא נובעת מן העיקרון הכללי והיסודי על פיו
34 אדם אשר ביצע עוולה, לרבות אורגן, חייב לשאת בתוצאות המשפטיות הנובעות
35 מהתנהגות זו" (ע"א 1569/93 מאיה נ' פנפורד (ישראל) בע"מ, פ"ד מח (5) 705,
36 743 - הנשיא שמגר)."

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1
2 בענייננו, טוענת צ'רלטון שהנתבעים 2-4 הפרו אף הם את זכויות היוצרים שלה בשידור משחקי
3 המונדיאל, ועל כן עליה להוכיח שמתקיימים אצלם יסודות העוולה.
4 עם זאת, שלב מקדמי זה אינו השלב המתאים לבחינת מידת עמידתה של צ'רלטון בנטל הוכחת
5 אחריותם של הנתבעים 2-4.

6
7 לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את טענת הנתבעים לסילוק על הסף של התביעה מחמת חוסר
8 יריבות ו/או היעדר עילה.

2. חוסר תום לב, שיהוי, תביעה קנטרנית וטרדנית

9
10
11
12 לטענת הנתבעים, פתחה צ'רלטון בהליכים המשפטיים נגדם בחוסר תום לב, ללא כל התראה מראש,
13 תוך הצגת מצג שווא כלפי נציג טלראן במטרה להקליט אותו ללא ידיעתו ולעשות שימוש בהקלטה
14 לצורך ההליך המשפטי. כמו כן נטען שהתביעה הוגשה תוך שיהוי חמור, בחלוף כארבע שנים לאחר
15 שטלראן החלה לשווק את הכרטיסים, ובחלוף שנה וחצי ממועד רכישת הכרטיס על ידי חברת טיוב.
16 מוסיפים הנתבעים וטוענים שמדובר בתביעה קנטרנית וטרדנית, שמטרתה לסחוט מהם כספים שלא
17 כדין וגם משום כך יש להורות על סילוקה על הסף.

18
19 ב-ע"א 206/75 סלון 100 בע"מ נ' פנטריסה בע"מ (פ"ד ל (1) 732, 735), פסק בית המשפט העליון
20 שמחיקה על הסף של תביעה מפני שהיא טרדנית או קנטרנית, נעשית אם נראה לבית המשפט מתוך
21 הכתב שהתובענה היא טרדנית או קנטרנית, וכשברור ונעלה מכל ספק שפרשת התביעה אינה מגלה
22 עילה או שהתביעה הוגשה מתוך קלות דעת או לשם קינטור. על כן אין לנסיבות חיצוניות משקל רב
23 לגבי בקשת מחיקה.

24
25 לא שוכנעתי שכתב התביעה מעיד על אופייה הטרדני ו/או הקנטרני של התביעה. כמו כן איני סבורה
26 שהגשת התביעה בחלוף כחצי שנה מהמועד בו נודע לצ'רלטון על מכירת הכרטיסים המוצפנים
27 באמצעות טלראן, לוקה בשיהוי חמור המצדיק את סילוקה על הסף.
28 לבסוף, עצם הקלטת נציג טלראן, ללא ידיעתו, במטרה להשיג יתרון לצורך ההליך המשפטי, אין
29 לראות בו חוסר תום לב העולה לכדי ניצול לרעה של ההליך ו/או של זכות הגישה לערכאות.

30
31 אשר על כן אני דוחה את טענת הנתבעים לסילוק על הסף של התביעה מחמת חוסר תום לב, שיהוי
32 והיותה של התביעה קנטרנית ו/או טרדנית.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

ה. האם הפרו הנתבעים, או מי מהם, זכות יוצרים של התובעת?

1. היש להכיר בשידור משחקי המונדיאל בטלוויזיה כיצירה המוגנת בזכות יוצרים?

סעיף 1 לחוק זכות יוצרים קובע שזכות יוצרים עשויה לקום לגבי "כל יצירה מקורית ספרותית, דרמטית, מוזיקלית ואמנותית".

בפסק-הדין שניתן בעניין **Tele Event**, נדונה השאלה האם שידור חי טלוויזיוני של אירועי ספורט יכול להוות נושא לזכות יוצרים, כאשר בנסיבות אותו מקרה נדונו זכויות השידור בישראל בשנים 1989-1993 של משחקי טורניר "ווימבלדון" שהינו טורניר טניס הנערך מדי שנה באנגליה. בפסק-דין אישר בית המשפט העליון את קביעת בית המשפט המחוזי (השופט א' גורן), לפיה יש לסווג את הפקתם הטלוויזיונית ושידורם החי של אירועי טורניר ווימבלדון כ"יצירה דרמטית", כמשמעותה בסעיף 35 (1) לחוק זכות יוצרים, למרות שאין עסקינן ביצירה "דרמטית" במשמעות הקלאסית של הביטוי.

סעיף 35 (1) לחוק זכות יוצרים קובע לאמור:

"יצירה דרמטית" כוללת כל חיבור לדיקלום, יצירה או שעשוע של מחול בהצגה אילמת, שהשידור התיאטרוני או צורת המשחק שלו קבועים בכתב או בדרך אחרת, וכל יצירה ראינועית שסידורה או צורת המשחק שלה או שילוב המאורעות שבה משווים ליצירה אופי מקורי".

בפסק דינו, סקר בית המשפט העליון את השיקולים עליהם התבססה הערכאה הדיונית לצורך הכרה בהפקתו הטלוויזיונית של הטורניר כ"יצירה דרמטית", וקבע כי:

"על יסוד אותם שיקולים, אף הפקתם הטלוויזיונית של אירועי טורניר ווימבלדון ראויה להיות מוכרת כיצירה מוגנת".

קביעה זו אומצה על ידי דעת הרוב במסגרת הדיון הנוסף בעניין **Tele Event**, כשאף לפי גישת המיעוט (מפי השופט מ' חשין):

"...אין חולקים לפנינו כי שידוריהם של משחקי הטורניר בטלוויזיה זוכים – על דרך העיקרון – להגנה בדין זכות יוצרים".

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 המסקנה הברורה מאליה לאור פסיקתו המפורשת של בית המשפט העליון, בשינויים המחויבים
2 לענייננו היא, ששידורם הטלוויזיוני של משחקי המונדיאל מוכר כיצירה מוגנת לפי חוק זכות
3 יוצרים.
4 בשלב הבא תיבחן השאלה האם הוכח שצ'רלטון היתה בעלת זכות היוצרים בשידור הטלוויזיוני
5 בישראל של משחקי מונדיאל 2006.

2. היש לתובעת זכות יוצרים בשידור בישראל של משחקי מונדיאל 2006?

8
9 לתצהיריו של מנכ"ל צ'רלטון, מר אדר זהבי (ת/3, ת/4), צורפו מסמכים והסכמים אשר ייסקרו
10 להלן, המשקפים, על-פי הנטען, את העברת הזכויות הבלעדיות בשידור משחקי המונדיאל בישראל,
11 בשרשרת מהבעלים המקורי ועד לידיה של צ'רלטון (רי' תרשים נ/1 שהוגש לבית המשפט ואושר על ידי
12 מר זהבי בעדותו – עמ' 23 שורות 7-8).

13
14 בראש ה"פירמידה" ניצבת בעלת הזכויות המקורית, היא FIFA, אשר במכתבה מיום 22.5.06 (נספח
15 ב' ל-ת/3) צוין כי FIFA בהיותה הגוף הבינלאומי המנהל את ענף הכדורגל בעולם, מחזיקה בזכות
16 לקיים את משחקי מונדיאל 2006 ולהעניק רישיון לשידור המשחקים.
17 יצוין שגם במכתב שהוגש לבית המשפט ביום 4.3.09 מטעמה של FIFA, הובהר כי היא הבעלים של
18 זכויות הקניין הרוחני ברחבי העולם בקשר לשידור משחקי המונדיאל.

19
20 מר זהבי העיד בתצהירו, שחברה בשם "ISMM Investment AG" (להלן: "ISMM") הינה חברה
21 שוויצרית אשר התקשרה עם FIFA בהסכם לרכישת זכויות ההפצה הבלעדיות לשידורי טלוויזיה,
22 רדיו ומדיה של משחקי מונדיאל 2006 (סעי' 8 ל-ת/3).

23
24 צ'רלטון לא צירפה מסמך המעיד על רכישת הזכויות על-ידי ISMM, ומר זהבי העיד בהקשר זה
25 בחקירתו בבית המשפט ש-ISMM היא חברה ידועה שעובדת עם FIFA, ו-"קטונתי מלראות הסכם
26 של מיליארדי דולרים בין FIFA ל-ISMM" (עמ' 23 שורות 19-20).

27
28 ביום 10.4.00 נחתם הסכם בין צ'רלטון לבין חברת ISMM (להלן: "הסכם צ'רלטון-ISMM")
29 (נספחים ב' ו-ה' ל-ת/4). יצוין כי מתוך 31 עמודי ההסכם, צורפו לתצהירו של מר זהבי עמודים 1-11
30 +עמ' 31, המהווים את העמודים הראשון והאחרון של ההסכם + סעיפי ההגדרות והסעיף המפרט
31 את מהות הזכות שהוענקה לצ'רלטון.

32 במבוא להסכם צוין בין היתר, ש-ISMM רכשה מ-FIFA את זכויות השידור הבלעדיות של משחקי
33 מונדיאל 2002 ו-2006 באמצעי המדיה השונים (רדיו, טלוויזיה) בישראל; כאשר צ'רלטון מעוניינת
34 לרכוש ממנה זכויות מסוימות בקשר למשחקי המונדיאל.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1

2 ביום 2.11.01 נחתם הסכם בין חברת "KirchMedia WM GmbH" לבין חברת **צ'רלטון ספורטס**
3 (להלן: "**הסכם צ'רלטון ספורטס - KirchMedia**") (נספח ג' ל-ת/4), בו צוין שקבוצת Kirch ו-
4 FIFA השלימו מהלך של השתלטות מצד קבוצת Kirch על זכויות השידור של FIFA אשר הוחזקו
5 בעבר בידי חברת ISMM, לרבות הזכויות נשוא הסכם צ'רלטון-ISMM.
6 בהמשך צוין שהסכם צ'רלטון ספורטס-KirchMedia יכלול את אותם תנאים שנקבעו בהסכם
7 צ'רלטון-ISMM, בשינויים מסוימים.

8

9 לתצהירו המשלים של מר זהבי צורף מכתבה של FIFA (נספח א' ל-ת/3) המאשר שחברת
10 KirchMedia מחזיקה בזכויות השידור הבלעדיות של משחקי מונדיאל 2002 ברחבי העולם (למעט
11 ארה"ב, רוסיה ואירופה), למשך התקופה שעד יום 31.12.06.

12

13 כמו כן צורף הסכם שנחתם בין צ'רלטון לבין חברת צ'רלטון ספורטס (נספח ד' ל-ת/3) לפיו העניקה
14 צ'רלטון ספורטס לצ'רלטון את זכויות השידור הבלעדיות של משחקי מונדיאל 2006 בישראל.
15 מר זהבי העיד בתצהירו (סעי' 3 ל-ת/3) שחברת Kirch דרשה שההסכם עימה ייחתם על-ידי חברה
16 הרשומה באירופה ועל כן נחתם ההסכם על ידי חברת צ'רלטון ספורטס ולא על ידי צ'רלטון.

17

18 לעדותו של מר זהבי בתצהירו (סעי' 4 ל-ת/3), בעקבות קריסת חברת Kirch הועברו מלוא הזכויות
19 שהיו לה בקשר לשידור משחקי המונדיאל, לחברה בשם **Infront**, כשבהתאם לאישור FIFA מיום
20 22.5.06 (נספח ב' ל-ת/3), חברת Infront מחזיקה בזכויות השידור הבלעדיות של משחקי מונדיאל
21 2006.

22 לבקשת צ'רלטון ספורטס, שלחה לה חברת Infront מכתב מתאריך 19.4.07, המאשר קיומו של
23 הסכם מיום 2.11.01 בין Infront (לשעבר KirchMedia) לבין צ'רלטון ספורטס, לפיו הוענקו
24 לאחרונה זכויות שידור בלעדיות בקשר לשידור משחקי המונדיאל.

25

26 הנתבעים העלו שורה של טענות הנוגעות למסמכים ולהסכמים המפורטים לעיל, אדון בהן כסדרן.

27

28 ראשית יובהר, כי נוכח החלטת בית המשפט מיום 20.1.10 (הרשם ח' ברנר, בש"א 17580/09) בדבר
29 צירוף התצהיר המשלים, בהסכמת הנתבעים, תוך שמירת טענותיהם לגבי עדות שמועה ולגבי
30 קבילות המסמכים, אני דוחה את הטענה שהעלו הנתבעים בסיכומיהם להרחבת חזית אסורה (סעי'
31 21), ולפיכך יילקחו בחשבון שני תצהירי עדותו הראשית של מר זהבי (ת/3 ו-ת/4) כמקשה אחת.

32

33 טענה כללית נוספת שהעלו הנתבעים ביחס לכלל המסמכים היא שלא הוגשו על ידי צ'רלטון
34 מסמכים מקוריים, אלא רק העתק צילומי.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 בהקשר זה יצוין, שבמהלך חקירתו של מנכ"ל צירלטון מר זהבי בבית המשפט, הוא שב וחזר על כך
2 שהוא לא התבקש להביא לבית המשפט את מסמכי המקור ויכול להיות שהם מצויים בחזקתו (עמ'
3 23 שורות 25-26; עמ' 27 שורות 5, 25-26).

4 עם סיום שמיעת ההוכחות בתיק ובעקבות בקשת הנתבעים, הוריתי לצירלטון להציג לנתבעים
5 מסמכי מקור על-פי מה שיימצא, לאחר שבא-כוחה הודיע כי ייעשה מאמץ לאתר את המקורות.
6 בנוסף קבעתי, שטענות הצדדים בקשר למקור המסמכים שלא נמצא, ייטענו בסיכומים (עמ' 41
7 שורות 15-16, 23; עמ' 42 שורה 2).

8
9 ביום 3.1.11 הוגשה לבית המשפט הודעה מטעם צירלטון בה צוין כי נעשים מאמצים רבים על מנת
10 לאתר את המסמכים המקוריים אשר הצגתם נתבקשה על ידי הנתבעים.
11 למרות זאת, הנתבעים טוענים בסיכומיהם שלא הומצאו להם מסמכי מקור כלשהם, וצירלטון
12 מצידה לא התייחסה לסוגיה זו בסיכומיה.

13
14 בפסק-הדין שניתן ב-ע"א 2449/08 טואשי נ' בנק מרכזי דיסקונט בע"מ (פורסם בנבו)
15 (16.11.10), התייחס בית משפט העליון להתפתחות שחלה בפסיקה לגבי הוכחת תוכנם של מסמכים
16 באמצעות הצגת מסמכי המקור, באלה המלים:

17
18 "בעבר המשפט הישראלי הדגיש כי לשם הוכחת תוכנו של מסמך, יש להציג
19 בפני בית המשפט את המסמך המקורי, שהינו 'הראיה הטובה ביותר' להוכחת
20 האמור בו (ראו למשל ע"א 118/63 ראש העיר הרצליה נ' פישמן, פ"ד יז (4) 2805
21 (1963); ע"א 495/82 עמל הנגב בע"מ נ' מזור, פ"ד לט (3) 97 (1985)). הסברים
22 שונים והצדקות שונות עמדו בבסיסו של כלל הראיה הטובה ביותר, "רובם
23 ככולם מייסדים עצמם על השכל הישר ועל הניסיון האנושי – ועיקר שבהם הוא
24 (לעניין הוכחתם של מסמכים) כי רק המסמך המקורי – על דרך העיקרון – יכול
25 שיאמר (על עצמו) אמת, את כל האמת ורק את האמת" (ע"א 6205/98 אונגר נ'
26 עופר, פ"ד נה (5) 71, 85 (2001) [...]). אולם המשפט הישראלי התאים עצמו
27 למציאות המשתנה ואט אט רוכך ונשחק כלל הראיה הטובה ביותר, נוספו לו
28 חריגים על חריגים עד אשר "יש מבין חכמי המשפט שהתבטאו כי כל מה שנותר
29 מכלל הראיה הטובה ביותר הוא כי המקור של מסמך פרטי (להבדיל ממסמך
30 ציבורי) צריך להיות מוגש לבית המשפט כדי להוכיח את תוכנו, אלא אם ניתן
31 להסביר את היעדרו של המקור" (ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח
32 (4) 169, 206 (1984) [...]). כיום נראה כי מדובר בכלל של העדפה, וכי אין עניינו
33 בקבילות ראיות אלא במשקלן, "ובהיעדר חשש לאמינות ה'העתק', לא יהיה באי
34 הבאת המסמך המקורי כשלעצמו כדי לכרסם בתשתית הראייתית של בעל הדין
35 העושה בו שימוש" (ע"א 9622/07 הולין נ' קופת חולים כללית של ההסתדרות
36 הכללית של העובדים בארץ ישראל, פס' 25 לפסק הדין (פורסם בנבו),
37 (30.5.2010))."

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 בספרו 'על הראיות הדין בראי הפסיקה' (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק שני בעמ'
2 683, כותב המלומד יי קדמי כך:

3
4 "מגמת הפסיקה היא: ליתן לכלל "הראיה הטובה ביותר" אופי של כלל שעניינו "משקל
5 ראייתי", להבדיל מכלל של "קבילות" כפי שנתפס ויושם עד כה; כאשר כרסום בכוחם
6 הראייתי של "העתקים" – והדעת נותנת שכך יהיו פני הדברים לעניין הראיות המשניות
7 כולן – מותנה בהקמת תשתית ראייתית נאותה מצד המתנגד, בדבר החשש לאמינות
8 ה"העתק" והיכולת לסמוך עליו".

9
10 בענייננו, אמנם צ'רלטון לא סיפקה הסבר מניח את הדעת מדוע לא עלה בידה לאתר את המסמכים
11 המקוריים ולהגישם לבית המשפט.

12 אבל, הנתבעים מצידם לא הניחו תשתית ראייתית לביסוסו של חשש בדבר אמינותם של ההעתקים
13 הצילומיים שהוגשו, ובמכלול הדברים אני סבורה שאי הבאת מקור המסמכים, בנסיבות הספציפיות
14 של המקרה דנן, אינה פוגמת במשקלם הראייתי, וכך אני קובעת.

15
16 לגופם של מסמכים טוענים הנתבעים, שלא הובאה כל ראיה המעידה על כך ש-FIFA היא בעלת
17 הזכויות הקנייניות בשידורי המונדיאל בעולם ובישראל, וכן לא הוצגה ראיה המעידה על כך שחברת
18 ISMM רכשה את זכויות השידור מ-FIFA.

19 בנוסף, ההסכם בין צ'רלטון לבין חברת ISMM לא צורף במלואו ולא ניתן ללמוד ממנו אילו זכויות
20 הועברו, וגם לא הוצג הסכם העברת הזכויות מחברת ISMM לחברת KirchMedia.

21 לטענת הנתבעים, המסמך שנשלח מ-FIFA אשר מתיימר לאשר ש-KirchMedia נכנסה בנעלי
22 ISMM (נספח א' ל-ת/3), מתייחס לזכויות השידור של מונדיאל 2002, שאינן רלבנטיות לתביעה דנן.

23 טענות נוספת בפי הנתבעים הן שצ'רלטון לא הוכיחה מהו הקשר המשפטי בינה לבין צ'רלטון
24 ספורטס, ולא הוכחה העברת הזכויות מ-FIFA ל-Infront.

25 לגרסת הנתבעים, המכתב שנשלח על ידי חברת Infront לצ'רלטון ספורטס ביום 19.4.07, נכתב
26 לאחר הגשת התביעה ואין לו כל נפקות. כמו כן, ההסכם שבין צ'רלטון ספורטס לבין צ'רלטון אינו
27 נושא תאריך ונטען כי הוא הוכן בדיעבד, לצורך התביעה.

28
29 איני מקבלת איזו מטענות הנתבעים.

30
31 בראש ובראשונה, אין מחלוקת בין הצדדים על העובדה ש-FIFA הינה הפדרציה הבינלאומית
32 לכדורגל, ובתור שכזו היא הגוף הרשמי היוזם והמארגן את משחקי גביע העולם (המונדיאל)
33 בכדורגל (ר' סע' 13 ל-נ/2; סע' 5 ו-7 ל-ת/4).

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 לכן, די במסמכים הנושאים את הלוגו של FIFA, לרבות ההודעה שהוגשה לבית המשפט מטעם בא
2 כוחה, ללמדנו ש-FIFA הינה הבעלים של מלוא זכויות הקניין הרוחני בקשר למשחקי גביע העולם
3 (המונדיאל), לרבות זכויות היוצרים בשידור המשחקים ברחבי העולם.
4
5 אשר להעברת זכויות השידור מ-FIFA לחברת ISMM, הרי לאור אישורה של FIFA כי חברת
6 KirchMedia מחזיקה בזכות הבלעדית לשידור משחקי מונדיאל 2006 (נספח א' ל-ת/3), ומכתבה של
7 KirchMedia מיום 2.11.01 (נספח ג' ל-ת/4) לפיו קבוצת Kirch בשיתוף עם FIFA, השלימה מהלך
8 של השתלטות על זכויות השידור נשוא הסכם צירלטון-ISMM, מתבקשת המסקנה לפיה הוכח כי
9 בעת שנחתם הסכם צירלטון-ISMM, היתה חברת ISMM בעלת זכויות השידור, ברישיון FIFA.
10 לאור האמור לעיל, הרי שהוכחה גם העברת הזכויות מחברת ISMM לחברת KirchMedia.
11
12 בנוסף אני סבורה, שבהחלט ניתן ללמוד על טיב הזכויות שהועברו לצירלטון מתוך העמודים מהסכם
13 צירלטון-ISMM שהוגשו על ידה, ומקובלת עלי עדותו של מנכ"ל צירלטון, מר זהבי, לגבי סודות
14 מסחריים שהיו נחשפים אילו היה מוגש ההסכם במלואו (עמ' 27 שורות 13-21), תוך הפרת סעיף
15 סודיות עליו חתומה צירלטון, לפי דרישת FIFA.
16
17 אף הטענה לפיה המסמך שצורף כנספח א' ל-ת/3 מעיד על כך ש-FIFA העבירה ל-KirchMedia
18 זכויות שידור רק לגבי מונדיאל 2002, אינה רלבנטית, לאור המכתב של חברת Infront (נספח ג' ל-
19 ת/3) לפיו Infront באה בנעליה של KirchMedia, ונוכח האישור של FIFA (נספח ב' ל-ת/3) לפיו
20 infront מחזיקה בזכויות השידור הבלעדיות של משחקי מונדיאל 2006.
21
22 אשר להסכם בין צירלטון לבין צירלטון ספורטס (נספח ד' ל-ת/3), - אמנם אין הוא נושא תאריך, אך
23 למקרא השורה הראשונה בו עולה שהוא נכנס לתוקף ביום 1.6.06, וטענת הנתבעים כי המסמך הוכן
24 בדיעבד, רק לצורך התביעה, לא הוכחה.
25 בנוסף, לא מצאתי פסול בעצם צירופו של האישור מחברת Infront אפילו ניתן לצירלטון בדיעבד,
26 לאחר הגשת התביעה, לצורך הוכחת ה"חוליות" בשרשרת העברת הזכויות בשידור משחקי
27 המונדיאל (נספח ג' ל-ת/3 – מיום 19.4.07).
28
29 המסקנה המתבקשת העולה מהדברים האמורים לעיל היא שצירלטון עמדה בנטל המוטל עליה
30 להוכיח כי הועברו אליה זכויות היוצרים בשידור בישראל של משחקי מונדיאל 2006.
31 בשלב הבא יש לבחון את טיבן והיקפן של אותן זכויות, לאור טענת הנתבעים לפיה אין לצירלטון
32 בלעדיות לגבי שידור המשחקים בשפה הערבית.
33
34

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

3. האם הפרו הנתבעים, או מי מהם, את זכות היוצרים של התובעת?

למענת צ'רלטון, הפרו הנתבעים את זכויות היוצרים שלה בשידור משחקי מונדיאל 2006 בכך שמכרו כרטיסים מקודדים שאפשרו את פענוח השידור הלוויני המקודד ואת הצפייה בשידורי משחקי המונדיאל. לעמדתה, זכות היוצרים שלה היא בלעדית ומשתרעת על כל טריטוריית מדינת ישראל, לגבי שידור בשפות עברית, אנגלית וערבית.

הנתבעים מצידם גורסים, שעל-פי הסכם צ'רלטון- ISMM, אין לצ'רלטון זכות שידור בלעדית בשפה הערבית, אלא זכות שידור מקבילה בלבד; וכן לטענתם, הוכח כי רוב הכרטיסים נמכרו על-ידי טלראן למשתמשים מקרב האוכלוסייה הערבית, במשך מספר שנים עובר לשידור משחקי מונדיאל 2006 ואף לאחריהם, ובלי קשר אליהם.

עיון בהסכם צ'רלטון- ISMM מעלה שטיבן והיקפן של זכויות השידור שהוענקו לצ'רלטון הוגדרו, בין היתר, באמצעות שני אלמנטים: "Licensed Territory" ו- "Licensed Language" (סעי' 2.1 לנספח ה' ל-4).

המונח הראשון מתייחס לטריטוריה בתחומה מוקנית זכות השידור, כשעל-פי סעיפי ההגדרות של ההסכם (עמ' 4 לנספח ב' ל-4), הוענקה לצ'רלטון זכות שידור בלעדית בטריטוריית מדינת ישראל וכן הוענקה לה זכות שידור שאינה בלעדית בטריטוריה שהוכתרה כ"השטחים הכבושים".

המונח השני מתייחס לשפת השידור, כשבסעיפי ההגדרות (עמ' 4 לעיל) פורטו שלוש חלופות משנה:

1. שידור בשפה העברית – לגביו הוענקה לצ'רלטון בלעדיות בישראל;
2. שידור בשפה האנגלית – לגביו הוענקה לצ'רלטון בלעדיות בישראל;
3. שידור בשפה הערבית – לגביו אין אזכור לבלעדיות בישראל.

בחקירתו בבית המשפט אישר מנהל מחלקת העסקים של צ'רלטון, מר אלכס וינשטיין, שיש הבדל כלשהו בזכות השידור הבלעדית של החברה בין השפות עברית, אנגלית וערבית (עמ' 16 שורות 14-12), אולם לעדותו, לשפת השידור אין משמעות על-פי ההסכם (עמ' 21 שורות 17-23):

"ת: אני לא צריך לפנות לרשת ART בשביל לדעת שאני בעל הזכויות הטריטוריאליות הבלעדי במדינת ישראל ושאר שוק את הכרטיסים האלה לגוף תקשורת אחר שאין לו זכויות בישראל ...

ש: ואם אתה לא בלעדי בערבית?

ת: לשפה אין שום משמעות בנושא זה. לא רק שאין לשפה משמעות על-פי ההסכם בישראל, זה לא אומר שאם אני לא משדר בערבית כל אחד אחר יכול לשדר בערבית או

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 בכל שפה אחרת, גם אם אין לי בלעדיות בערבית. יש לי בלעדיות טריטוריאלית לשידור
2 ומסחור המשחקים...".

3
4 לעדותו (עמ' 21 שורות 29-31; עמ' 22 שורות 1-2):

5
6 "ת...אני יודע שיש לנו בלעדיות בעברית ואין לנו בלעדיות בערבית. אני יודע שבערבית
7 זה מורכב, מבחינתי זה מורכב.

8 ש: לפני רגע אמרת שאין לכם בלעדיות, מה זה מורכב?

9 ת: מורכב זה אומר שחלק זה לא בלעדיות, זה יכולת לשדר, זה מתחלק בין האזור
10 הישראלי לפלשתינאי, אבל אני לא בקיא בזה ולכן זה מורכב. אני באמת לא מכיר את
11 ההסכם טוב".

12
13 מנכ"ל צ'רלטון, מר זהבי, העיד בחקירתו בבית המשפט (עמ' 25 שורות 21-26):

14
15 "ת: ...מבנה הזכויות העולמי בנוי כך, ש-Infront באמצעות FIFA מוכרת פר טריטוריה
16 וזו המשמעות הבסיסית של זכויות שידור, שאם זה לא היה כך, אנחנו שקונים במספר
17 מועט של מיליוני דולרים יכולים היינו לשדר מגרמניה שמוכרים ב-500 מיליון דולר.
18 הבסיס הוא שכל אחד חייב לקנות ולשדר אך ורק בטריטוריה שלו בצורה בלעדית ואסורה
19 העברה מטריטוריה לטריטוריה, שאחרת לא תהיה בלעדיות ולא משמעות לעשרות
20 מיליוני השקלים שאנחנו משלמים עבור השידור".

21
22 אל מול עדותם זו של מר זהבי ושל מר וינשטיין, העולה בקנה אחד עם הסעיף בהסכם צ'רלטון-
23 ISMM לפיו זכויות השידור בתחומי מדינת ישראל שייכות לצ'רלטון באופן בלעדי אקסקלוסיבי,
24 בחרו הנתבעים להתמקד בעובדה שההסכם לא העניק לצ'רלטון בלעדיות בשידור המשחקים בשפה
25 הערבית.

26 דא עקא, הזכות המקבילה לגבי שידור המשחקים בשפה הערבית אינה יכולה לשלול את הבלעדיות
27 הטריטוריאלית שהוענקה לצ'רלטון בתחומי מדינת ישראל.

28 במלים אחרות, לצ'רלטון קמה זכות בלעדית בשידור משחקי מונדיאל 2006 גם בשפה הערבית, ככל
29 שהשידור נעשה בתחומי מדינת ישראל ועל אף שלא הוענקה לה בלעדיות לגבי השידור בשפה זו,
30 נוכח סעיף הבלעדיות הטריטוריאלית הכללית הגורפת לשידור המשחקים שניתנה לתובעת בתחומי
31 מדינת ישראל.

32 נמצאנו למדים אפוא, שצ'רלטון היתה בעלת זכות יוצרים בלעדית בשידור בתחומי מדינת ישראל של
33 משחקי המונדיאל בשנת 2006.

34
35 לטענת הנתבעים, הם לא הפרו את זכויות היוצרים של צ'רלטון בשידור משחקי המונדיאל מכיוון
36 שרובם המוחלט של הכרטיסים נמכרו למשתמשים במהלך מספר שנים עובר לשידור משחקי
37 מונדיאל 2006 ואף לאחריהם.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1
2 מנהל המכירות של טלראן, מר שי אסלן, העיד בחקירתו בבית המשפט שטלראן מכרה כרטיסים
3 מקודדים שמאפשרים לקלוט שידור שעובר בלוויין, כשהכרטיס נועד לקלוט ערוצים "סגורים" קרי
4 ערוצים מקודדים שלא כל אחד שיש לו צלחת לוויין יכול לקלוט אלא באמצעות אותו כרטיס מיוחד
5 (עמ' 34 שורות 10-18).

6
7 אליבא דגרסת צ'רלטון, הנתבעים מכרו לבעלי צלחות הלוויין את הכלי (הכרטיסים המקודדים)
8 שאפשר להם לצפות בשידורים של משחקי המונדיאל בערוצים שללא כרטיסים מקודדים, לא ניתן
9 היה לצפות בהם בתחומי מדינת ישראל.

10
11 מר אסלן העיד בחקירתו בבית המשפט שהוא אינו יודע האם רשתות MNET ו-ART מהן רכשה
12 טלראן את הכרטיסים המקודדים, שידרו את משחקי המונדיאל (עמ' 30 שורות 29-30; עמ' 31
13 שורות 1-3).

14
15 בהמשך העיד (עמ' 34 שורות 19-23, 26-27):

16
17 "ש: כשהנתבעת 1 מכרה כרטיסים לקראת המונדיאל ובמהלכו, האם היא פנתה ל-ART
18 ול-MNET וביררה, האם יש להם זכויות לשידור המשחקים בישראל?
19 ת: לא. אני לא בטוח שיש שם את המונדיאל. חבילת ART זו חבילה כמו "יס" שיש בה
20 ערוצי משפחה, ערוצי מוזיקה, ערוצי ספורט, זו חבילה גדולה, אפשר לקחת בסיס ואפשר
21 לקחת מגוון של חבילות.

22 [...]

23 ש: אתה אומר שלמונדיאל לא היתה חשיבות לגבי מכירת הכרטיסים, נכון?

24 ת: אני אומר שלנתבעת 1 לא היתה חשיבות".

25
26 מר אסלן העיד שמבחינתו מטרת הפגישה עם מר וינשטיין שתוכנה הוקלט על ידי האחרון, היתה
27 להגיע לשיתוף פעולה עסקי עם צ'רלטון.

28
29 לעדותו (עמ' 36 שורות 10-11, 16-18):

30
31 "ש: האם נכון שידעת שהזכויות שייכות לתובעת?

32 ת: הבנתי שכן. לא בדקתי את זה. לכן הגעתי לפגישה. הפגישה עם מר וינשטיין נערכה
33 אצלו במשרד, בצ'רלטון".

34
35 בתמלול השיחה המוקלטת מיום 5.12.06 (נספח ג' 1 ל-1), אמר מר אסלן את הדברים הבאים (עמ'
36 5 שורות 20-21; עמ' 6 שורות 1-2):

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1
2 "...היום אנחנו מוכרים כרטיסים כאלה של כל מיני ערוצי ספורט [...] במונדיאל הלך
3 באמת חזק, ה-"וורלד כארד" היה ערוץ שנקרא וורלד כארד באנגלית, הלך בטירוף".
4
5 ובהמשך (עמ' 8 שורות 1-6, 11-12):

6
7 "אלכס: אם אני ערבי בגליל ואני רציתי לראות מונדיאל אני צריך לפנות לספק שישים
8 לי את הציוד
9 שי אסלן: למתקין, כן, ואחרי זה גם לפנות אליו לקבל את הכרטיס.
10 אלכס: ואיך המתקין מקבל את הכרטיס?
11 שי אסלן: הוא, יש לו, הוא קונה ממני עשר, כל שבוע
12 [...]
13 כמובן שעשינו במונדיאל מבצע, קנית בככה וככה, אתה מקבל גם כרטיסים מתנה...".

14
15 וכן (עמ' 13 שורות 1-5):

16
17 "שי אסלן: התהליך היה במונדיאל, היה לי על השולחן ערימות, היה לי ערימות
18 כרטיסים על השולחן, הגיעו מתקינים מאה, מאה חמישים כרטיסים זה היה התהליך.
19 אלכס: והם אלה שדאגו לשווק את זה ללקוחות?
20 שי אסלן: כן".

21
22 סעיף 2 לחוק זכות יוצרים מפרט את דרכי ההפרה של זכות היוצרים, וכך נקבע בס"ק (1) לו:

23
24 "זכות יוצרים ביצירה תיחשב כאילו הופרה ע"י כל אדם אשר שלא בהסכמת בעל זכות
25 היוצרים עושה מעשה שהזכות הבלעדית לעשייתו נתונה בחוק זה לבעל זכות
26 היוצרים...".

27
28 בהתאם לסעיף 2 (2) לחוק הנ"ל, הפרה של זכות יוצרים מתבטאת גם בהפצה לצרכי מסחר:

29
30 "כמו כן תיחשב זכות יוצרים ביצירה כאילו הופרה ע"י כל אדם אשר -

31 (א) מוכר או משכיר, או מעמיד או מציע לשכירות בדרך מסחרית; או

32 (ב) מפיץ לצרכי מסחר או במידה שיש בה כדי לפגוע לרעה בבעל זכות היוצרים; או

33 (ג) מציג לפני הציבור בדרך מסחרית...".

34
35 בפסק הדין שניתן בדיון הנוסף בעניין Tele-Event, סקר השופט מ' חשין את הקביעות העיקריות
36 בהכרעת הדין בערעור, לפיהן חברות הכבלים חייבות לכבד את זכותה של המשיבה (Tele-Event)
37 שהחזיקה בזכות היוצרים בשידורי טורניר ווימבלדון בישראל, ואסורות הן בהפרתה. עוד נקבע

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 שאיסור זה חל אף על העברתם של משחקי טורניר ווימבלדון כפי שהם משודרים בערוצים זרים
2 המועברים בכבלים בישראל, ובעצם העברת טורניר ווימבלדון כפי ששודר בערוצים הזרים, הפרו
3 חברות הכבלים את זכות היוצרים שרכשה המשיבה (ר' פסקה 7 לפסק-דינו של השופט חשין).

4
5 וכך נקבע בפסק-דינה של ערכאת הערעור (מפי השופט א' מצא) שאושר בדעת רוב בדיון הנוסף:

6
7 **"בשונה מאדם פרטי שהצטייד ב"צלחת" לקליטת שידורים מן הלוויין, המשיבות הינן**
8 **חברות עסקיות. בהעברת השידורים למנוייהן יש משום הפצה לצורכי מסחר,**
9 **כמשמעותה בסעיף 2(2) לחוק זכות יוצרים, ואינני רואה שמץ טעם שלא להטיל עליהן,**
10 **בגין העברת שידורי חוץ מן הלוויין, את כל החובות המוטלות עליהן בגין שידור או העברה**
11 **של שידורים אחרים".**

12
13 בענייננו, טלראן אישרה כי היא מכרה, למטרה מסחרית, כרטיסים שאפשרו את פענוח השידור
14 המקודד של הערוצים הזרים MNET ו-ART, ורק בדרך זו נקלטו שידורי אותם ערוצים בתחומי
15 מדינת ישראל, שכן לא כל אחד שיש לו צלחת לוויין יכול היה לקלוט אותם אלא באמצעות אותם
16 כרטיסים מקודדים (ר' סעי' 26-27, 40-42 ל-ג/2).

17
18 מהחשבוניות שצורפו לתצהירו של מר אסלן (נספחים 5-8 ל-ג/2) ומאלה שהוגשו לבית המשפט
19 בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 22.6.09 (הרשם א' אורנשטיין), עולה שהכרטיסים נמכרו החל
20 משנת 2003, קרי כשלוש שנים עובר למשחקי מונדיאל 2006, כשהמנוי מחודש על ידי טלראן מדי
21 שנה, כפי שהעיד מר אסלן בתצהירו (סעי' 5, 29 ל-ג/2).

22
23 מתוך המכתב ששלחה חברת טיוב אל צ'רלטון, שכותרתו **"היתר להקרנה פומבית של משחקי**
24 **המונדיאל"** (נספח א' ל-ת/1) וכן מתוכן השיחה שנערכה בין מר אסלן לבין מר וינשטיין, בצירוף
25 העובדה שטלראן אינה מכחישה כי רכשה כרטיסי MNET ו-ART, ניתן להסיק שמשחקי מונדיאל
26 2006 אמנם שודרו במסגרת שידורי הערוצים הזרים MNET ו-ART.

27 בנוסף, הוכח שטלראן ידעה שהכרטיסים שהיא מוכרת מאפשרים את קליטת השידור של משחקי
28 המונדיאל, ואף עשתה "קידום מכירות" כשיצאה במבצע לתקופת המונדיאל, כשדברי מר אסלן היו
29 מונחות על שולחנו ערימות של כרטיסים בתקופת המונדיאל והם נמכרו "בטירוף" כלשונו.

30
31 יתרה מכך, מדבריו של מר אסלן הן בעדותו בבית המשפט והן בתמלול השיחה [עמ' 10 שורות 1-11
32 בקשר להחשכת הערוצים בהם שודרו המשחקים; עמ' 14 שורה 3 כשאמר: **"אני לא קורא עיתונים**
33 **למשל ואני יודע שיש לכם"** (זכויות-ד.פ.)], עולה שטלראן היתה מודעת לכך שצ'רלטון מחזיקה
34 בזכויות שידור בקשר למשחקי המונדיאל, וזה היה הרקע לפגישה שנערכה בינו לבין מר וינשטיין,
35 במטרה להגיע לשיתוף פעולה עם צ'רלטון.
36

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

בספרו 'זכויות יוצרים' (מהדורה שנייה התשס"ט-2008), כרך ב' בעמ' 625-626, כותב המחבר ט' גרינמן:

"זכות יוצרים היא זכות קניינית והפרתה פוגעת בקניינו של בעל הזכות. לפיכך, ביצוע ללא הרשאה של מעשה שיוחד לבעל זכות היוצרים הינו בגדר הפרת זכות היוצרים, בין שנעשתה בכוונה ובין שנעשתה בלא כוונה [...] על אף שאין צורך בכוונה כדי להפר זכות יוצרים, עדיין נדרשת פעולה רצונית מצד המפר...."

יפים לענייננו גם הדברים האמורים בדיון הנוסף בעניין Tele Event מפי השופט מ' נאור, בדעת הרוב, בזו הלשון:

"שונים פני הדברים במקום שיש "התראה" מראש, כפי שארע בענייננו אנו, לפיה ישנה סכנה להפרה עתידית של זכות יוצרים. אני סבורה שבנסיבות כאלה קמה חובה על חברות הכבלים לברר האם ה"מוכר" (הערוץ הזר) הוא אכן בעל זכות לשדר וכי זכותו ניתנת להמחאה היא (דהיינו – אין עליה מגבלות טריטוריאליות או אחרות)."

המסקנה המתבקשת העולה מהדברים היא, שטלראן הפרה באופן אקטיבי את זכות היוצרים שהיתה לצירלטון בשידור משחקי מונדיאל 2006 בתחומי מדינת ישראל.

אשר לנתבעים 2 ו-3, צירלטון עותרת לקבוע שהם חבים כלפיה באופן אישי, מכוח היותם נושאי משרה בטלראן, אשר הפיקו תועלת ישירה מהשאת רווחי החברה בעקבות מכירת הכרטיסים.

ב-ע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קרא סקיריטי בע"מ (פ"ד מח (5) 661), פסק בית המשפט העליון:

"חברה ביצעה עוולה. האם כל אורגן או נושא משרה יישא, בנוסף לחברה, באחריות אישית? התשובה לכך היא שלילית. "מן הנכון" – כתבתי בעניין בריטיש קנדיאן [2] – "חזור ולהזכיר את המובן מאליו והוא, כי כשם שמי שמשמש כאורגן של חברה אינו חסין מפני אחריות בנזיקין על פעולותיו כאורגן, כך גם לא יהיה נכון לומר, כי בשל מעמדו האמור מתרחבת ומתפרשת אחריותו מעבר לתחומי האחריות, שהותו בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]" (שם, בעמ' 256). המבחן לצורך הטלת אחריות אישית על אורגן הוא המבחן הרגיל של דיני הנזיקין – קיום יסודות האחריות [...] עצם העובדה כי חברה ביצעה עוולה אינה מנביעה אפוא את המסקנה כי מוטלת אחריות על אורגן. המבחן הוא אותו מבחן כללי של דיני הנזיקין.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 ביישום לענייננו, צ'רלטון לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח שהתקיימו אצל מי מהנתבעים 2-4,
2 באופן אישי, יסודות האחריות הנדרשים בגין הפרת זכות היוצרים שלה, והרושם המתקבל הוא
3 שהם נתבעו אך בשל מעמדם כאורגנים בטלראן.

4
5 בכך אין די, ואשר על כן אני דוחה את התביעה נגד הנתבעים 2-4.

6
7 לטענת טלראן, אף אם ייקבע כי היא הפרה זכות יוצרים של צ'רלטון, הרי שעומדת לה הגנת תום
8 הלב הקבועה בסעיף 8 לחוק זכות יוצרים, הפוטרת אותה מתשלום פיצויים.
9 לגרסתה, היא לא ידעה ולא היה לה כל יסוד לחשוד שקיימת זכות יוצרים בכרטיסים שמכרה
10 למשתמשים ו/או בשידורים שניתן היה לקלוט באמצעותם, וממילא לא יכלה לדעת אילו תוכניות
11 ישודרו, אם בכלל, על ידי הערוצים הזרים, ואילו לא.

12
13 סעיף 8 לחוק זכות יוצרים קובע לאמור:

14
15 "אם הוגש משפט מחמת הפרת זכות יוצרים ביצירה, והנתבע טוען שלא ידע מדבר קיומה
16 של זכות יוצרים ביצירה, לא יהא התובע זכאי לכל תרופה משפטית, פרט לצו מניעה או צו
17 איסור לגבי ההפרה, אם הוכיח הנתבע שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד סביר
18 לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה".

19
20 לאור קביעתי לעיל לפיה הוכח שטלראן היתה מודעת לכך שצ'רלטון מחזיקה בזכויות שידור בקשר
21 למשחקי המונדיאל, אני דוחה את טענתה להגנת תום הלב.

22
23 מוסיפה טלראן וטוענת, שעומדת לה הגנת תקנת השוק כמפורט בסעיף 34 לחוק המכר, תשכ"ח-
24 1968 (להלן: "חוק המכר"), שכן רכשה את הכרטיסים בתום לב ובתמורה מנציגי הערוצים הזרים,
25 קרי רשתות MNET ו-ART, ועל כן פטורה היא מתשלום כל פיצויים לצ'רלטון.

26
27 קובע סעיף 34 לחוק המכר, באלו המילים:

28
29 "נמכר נכס נד על ידי מי שעוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר והמכירה היתה
30 במהלך הרגיל של עסקיו, עוברת הבעלות לקונה נקיה מכל שעבוד, עיקול וזכות אחרת
31 בממכר אף אם המוכר לא היה בעל הממכר או לא היה זכאי להעבירו כאמור, ובלבד
32 שהקונה קנה וקיבל אותו לחזקתו בתום-לב".

33
34 גם טענה זו של טלראן אין בידי לקבל, ולו מן הטעם שהיא לא הוכיחה, עובדתית, את רכישת
35 הכרטיסים מנציגי הערוצים הזרים MNET ו-ART. מר אסלן העיד בחקירתו בבית המשפט שהוא
36 לא פנה לנציגים הרשמיים של MNET ו/או של ART בישראל (עמ' 34 שורות 24-25), ולא הוגשו

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 לבית המשפט מסמכים המעידים על ההתקשרות עם מי מהערוצים הללו ו/או אישור על כך שטלראן
2 רכשה מהם כרטיסים.

3
4 למעלה מן הצורך יצוין, שבפסק-דיני בת.א (ת"א) 2469/02 Hasbro International Inc נ' לי-דן
5 סוכנויות בע"מ, [(פורסם בנבו) (8.4.08)] קבעתי את הדברים הבאים, הישימים גם בענייננו:

6
7 "עמדתי היא, שתקנת השוק, לפי סעיף 34 לחוק המכר, לא תחול על נכס שמפר זכות
8 יוצרים. בהתנגשות שבין שני חוקים אלה - חוק המכר וחוק זכויות יוצרים - התכלית
9 המועדפת והבלעדית היא לבעל זכות הקניין, למנוע את השימוש או השיווק של המוצר
10 שלו, מכח זכות הבלעדיות המונופוליסטית שמוענקת לו בחוק.
11 יישום הוראות חוק המכר על-גבי יצירות ומוצרים מוגנים, תאיין את חוק זכויות היוצרים
12 כליל מתוכן ותאפשר מכירה פיראטית מתוחכמת של חומרים מוגנים מכח דין אחר".

13
14 אשר על כן אני דוחה את טענת טלראן לקיום ההגנה של תקנת השוק.

15
16
17 ו. האם עוולה הנתבעת 1 בעשיית עושר ולא במשפט כלפי התובעת?

18
19 בפסק-הדין של ערכאת הערעור בעניין Tele Event התייחס בית המשפט לסעד מכוח העילה של
20 עשיית עושר ולא במשפט, באלה המלים:

21
22 "משהגתי לכלל מסקנה כי המערערת הייתה זכאית לקבלת הסעדים שנתבקשו
23 בתביעתה מכוח היותה בעלת רישיון בלעדי לעשות שימוש בזכות יוצרים, שוב אינני נדרש
24 להרחיב בהתייחסותי לזכות המערערת לקבלתם של אותם סעדים מכוח העילה של
25 עשיית עושר. עם זאת מוצא אני טעם להעיר כי לדעתי, הזכות לקבלת הסעדים שנתבקשו
26 בתביעתה קמה למערערת גם מכוח העילה של עשיית עושר. די היה בעובדות שהוכחו כדי
27 להוביל למסקנה שלמערערת הייתה ציפייה לגיטימית להפקת רווח מרכישת זכויות
28 השידור הבלעדיות של הטורניר בתחומי ישראל (ראו: פרשת ליבוביץ הנ"ל [9] וכן ד"נ
29 20/82 אדרס חמרי בנין בע"מ נ' הרלו אנד ג'ונס ג.מ.ב.ה. [16], בעמ' 276), וכי בהעברת
30 שידורי הטורניר מן הלוויין פגעו המשיבות בציפייתה האמורה של המערערת. אין ספק
31 שהמשיבות הפיקו רווח מהעברת השידורים למנוייהן, והנסיבות שבהן ביצעו את
32 ההעברה - תוך שהיו מודעות לזכות שנרכשה על-ידי המערערת ולעמדתו של מועדון
33 וימבלדון - העידו בעליל כי הרווח שהופק על-ידיהן מהווה התעשרות שלא על-פי זכות
34 שבדין...".

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 לאור האמור לעיל, ומשנקבע כי טלראן הפרה את זכות היוצרים של צ'רלטון, הרי שמתיתר הדיון
2 בעוולת עשיית עושר ולא במשפט בגין הפרת הזכות, שכן אין בכך כדי להוסיף לסעד שכבר ניתן
3 ממילא, מכוח דיני זכויות יוצרים.

ז. מה גובה הנזק

4
5
6
7
8 צ'רלטון עותרת לחייב את טלראן לשלם לה פיצוי בסך של 3,750,000 ₪ לפי היקף מכירות של 7,500
9 כרטיסים, ורווח של 500 ₪ לכרטיס.

10 יצוין שצ'רלטון אינה מסתמכת על החשבוניות שהוגשו על ידי טלראן והופקדו בכספת בית המשפט,
11 אלא על נתונים שעלו, לגרסתה, מתוך השיחה המוקלטת שהתקיימה בין מר אסלן לבין מר וינשטיין.
12 הסיבה לכך, לעמדת צ'רלטון, היא שהחלטה המאפשרת עיון בחשבוניות ניתנה ביום 28.12.10,
13 לאחר שהסתיימה שמיעת הראיות בתיק, ובנסיבות אלה לא היה צו העיון אופרטיבי, והתובעת לא
14 עיינה במסמכים, היא אינה יודעת מה יש במעטפה שהוגשה על-ידי טלראן, ועל כן החשבוניות אינן
15 מהוות ראיה בתיק.

16
17 טלראן מצידה גורסת, שצ'רלטון לא צירפה כל ראיה המעידה על אופן חישוב סכום התביעה,
18 והנתונים עליהם היא מבססת את סכום הפיצוי נעדרים אחיזה במציאות. לטענתה, לאחר שניתנה
19 החלטה בעניין מסירת החשבוניות, נמסרו הללו לצ'רלטון, אשר עיינה בהם ובחרה להחזירם לבא-
20 כוח טלראן לאחר מספר שעות, תוך שהיא מודיעה שאין בכוונתה לעיין בחשבוניות.

21 לעמדת טלראן, לא פעלה התובעת לקבל את החשבוניות שהופקדו בכספת בית המשפט כשנה וחצי
22 לפני מועד שמיעת ההוכחות בתיק, ואין לאפשר לה להישמע כיום בטענה כי לא היה סיפק בידה
23 לחקור על החשבוניות מכיוון שצו העיון בהן ניתן לאחר תום פרשת הראיות.

24 לעניין הנתונים המספריים גורסת טלראן, בהתבסס על החשבוניות שהוגשו על ידה, שהיא מכרה 120
25 כרטיסים בלבד במשך תקופה של מספר שנים, ללא קשר למשחקי המונדיאל, כשרק 22 כרטיסים
26 נמכרו בשנת 2006, ו-19 מתוכם נמכרו עד לחודש אוגוסט 2006 מועד בו הסתיימו שידורי
27 המשחקים. בנוגע לרווח ממכירת הכרטיסים טוענת טלראן שמדובר בכ-20% ממחיר הרכישה של כל
28 כרטיס.

29
30 איני מקבלת את טענת צ'רלטון לפיה החשבוניות אינן מהוות ראיה בתיק, בנסיבות בהן הוגשה
31 לכספת בית המשפט המעטפה ובה החשבוניות, ביום 30.7.09 וביום 20.8.09, היינו כשנה וחצי לפני
32 שמיעת הראיות בתיק, כשבמשך כל אותה תקופה צ'רלטון ישבה בחיבוק ידיים ולא טרחה לברר
33 האם המסמכים הללו הוגשו, כפי שהחליט בית המשפט, אם לאו.

34 עם זאת, איני סבורה שניתן להסתמך על החשבוניות שהוגשו על-ידי טלראן לצורך קביעת היקף
35 מכירות הכרטיסים על ידה, ולהלן אבאר את מסקנתי זו.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

- 1 מר אסלן העיד בתצהירו שלכל היותר רכשה טלראן מנציגי הערוצים הזרים בזמנים הרלבנטיים
2 לתביעה, כ-250 כרטיסים (סעי' 24 ל-2/נ).
- 3 אולם, בחקירתו בבית המשפט העיד מר אסלן ש-250 זה מספר מוגזם, ו"אחרי שראינו את
4 החשבונות ראינו שזה הרבה פחות מ-250 [...] כשהוצאנו את החשבונות ראינו שזה היה פחות מ-
5 100" (עמ' 37 שורות 4-6, 8, 14).
- 6 דא עקא, תצהירו של מר אסלן נחתם על ידו ביום 29.11.09, בעוד שהחשבונות הוגשו על ידי טלראן
7 כבר ביום 30.7.09 וביום 20.8.09, היינו כארבעה חודשים עובר למועד בו הצהיר מר אסלן על מכירה
8 של 250 כרטיסים.
- 9 לעומת זאת, בסיכומים שהוגשו מטעמה, טוענת טלראן כי נמכרו על ידה סך הכל כ-120 כרטיסים
10 במהלך השנים 2004-2009.
- 11 לבסוף, בשיחה המוקלטת אמר מר אסלן למר וינשטיין, שבתקופת המונדיאל "הלכו 5,000 מנויים
12 בערך ב-"וורלדכארד" (עמ' 6 שורות 1-4).
- 13 ההסבר שניתן לכך בחקירתו של מר אסלן בבית המשפט היה (עמ' 35 שורה 4):
14
15 "התכוונתי שבשוק כולו נמכרו 5,000 כרטיסים...".
16
- 17 לעדות זו נלווה הסבר לפיו התקיימה פגישה קודמת בין מר אסלן לבין מנכ"ל צ'רלטון מר זהבי,
18 במהלכה הנחה אותו האחרון להיפגש עם היועץ (וינשטיין) ולהרחיב כמה שיותר על כמויות
19 הכרטיסים ועל הפוטנציאל של השוק, וזאת הסיבה שהציג לוינשטיין את הנתון המספרי של 5,000
20 כרטיסים (עמ' 35 שורות 6-14). למעשה אישר מר אסלן שמנכ"ל צ'רלטון הדריך אותו לשקר למר
21 וינשטיין, המשמש כמנהל הפיתוח העסקי אצל צ'רלטון (עמ' 36 שורות 3-4).
22
- 23 בתצהירו העיד מר אסלן (סעי' 50 ל-2/נ):
24
25 "במקצועי, אני משמש גם כאיש מכירות, ועל מנת להרשים את מר וינשטיין אמרתי
26 בפגישה, כי למיטב זכרוני, בעבר שיווקה התובעת (צ"ל הנתבעת – ד.פ.) כמה אלפי
27 כרטיסים לקליטת ערוצים זרים, ייתכן ודובר על כ-5,000 כרטיסים".
28
- 29 עינינו הרואות, בתצהירו העיד מר אסלן כי אמנם אמר בשיחה שטלראן עצמה שיווקה 5,000
30 כרטיסים (אמנם לטענתו, במטרה להרשים את וינשטיין). זאת בניגוד לגרסתו בחקירתו בבית
31 המשפט, המופיעה גם בסיכומי הנתבעת 1, שזהו נתון המתייחס לגודל השוק הפוטנציאלי כולו.
32
- 33 המספר של 5,000 כרטיסים כמייצג את הכמות שנמכרה בפועל על ידי טלראן, יכול לעלות מדבריו
34 של מר אסלן, במהלך השיחה המוקלטת כשנשאל על ידי מר וינשטיין מה היה תהליך העבודה
35 במונדיאל, והשיב (עמ' 12 שורות 20-21; עמ' 13 שורות 1-3):
36

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 "התהליך היה במונדיאל, היה לי על השולחן ערימות, היו לי ערימות כרטיסים על
2 השולחן..."

3
4 גם לכך ניתן אותו ההסבר לפיו מר זהבי ביקש ממנו להגיד את הדברים (עמ' 35 שורות 32-33; עמ'
5 36 שורה 1).

6
7 אשר למשך התקופה בה בוצעה מכירת הכרטיסים:
8 בתצהירו העיד מר אסלן, שבזמנים הרלבנטיים לתביעה נמכרו 250 כרטיסים על פני תקופה של
9 מספר שנים (סעי' 24 ו-51 ל-נ/2).

10 בחקירתו בבית המשפט העיד מר אסלן שהכמות של 250 כרטיסים נמכרה במשך תקופה של "שנה
11 או שנה פלוס", וכשנשאל למה התכוון כשכתב בתצהירו "הזמנים הרלבנטיים לתביעה", אישר
12 שיכול להיות שמדובר בחודש שבו התנהלו משחקי המונדיאל (עמ' 37 שורות 30-31; עמ' 38 שורות
13 3, 9-14).

14 כאמור, על-פי הסיכומים שהוגשו מטעמה, מכרה טלראן 120 כרטיסים בשנים 2004-2009.
15 ואם לשפוט על-פי השיחה שהוקלטה ותומללה, הרי שנמכרו 5,000 כרטיסים בתקופת המונדיאל.

16
17 הלכה פסוקה היא כי:

18
19 "פסיקת פיצויים על דרך של חישוב אריתמטי המבוסס על נתונים מדויקים היא
20 בוודאי רצויה, אולם גם פסיקת פיצויים על דרך של אומדן, היא דרך מקובלת בתחומים
21 משפטיים שונים. לגבי עילות שבתחום דיני הקניין הרוחני נטל ההוכחה הוא קל
22 בהשוואה לתחום דיני הנזיקין, משום שההנחה היא כי מעשי ההפרה גרמו נזקים
23 לבעלי הזכויות [...]."

24 (ע"א 3400/03 רובינשטיין נ' עין טל 1983 בע"מ, פורסם בנבו ב-23.3.05).

25
26 אמנם, על התובע מוטלת החובה להוכיח את הנזק שנגרם לו ואת הנתונים העובדתיים עליהם יש
27 לבסס את היקף הפיצוי הראוי בגין נזק זה. עם זאת, נטל ההוכחה בדבר שיעור הנזק אינו אחיד בכל
28 הנסיבות, והוא מותאם למידת הקושי האובייקטיבי בהבאת ראיות אמיונות ומדויקות על היקף
29 הפגיעה שספג הנפגע (ר' ע"א 8588/06 דלג'ו נ' אכ"א לפיתוח בע"מ (פורסם בנבו כ-11.11.10) (להלן:
30 "עניין דלג'ו").

31
32 בפסק-הדין בעניין דלג'ו התייחס בית המשפט העליון לאפשרות הערכת היקף הנזק באמצעות עריכת
33 אומדן, בזו הלשון:

34
35 "קיימת הכרה שיפוטית בדבר קיום שיקול דעת שיפוטי בהיקף מסוים
36 לפסיקת פיצוי על פי האומדנא [...] השימוש באומדנא נעשה, דרך כלל, "כאשר
37 בית המשפט נתקל בבעיה קשה הנוגעת לכימות הנזק, בין אם בתחום הנזיקין או בענף

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 משפטי אחר... השימוש באומדנה על ידי בית המשפט לא נעשה כחלק מכלל משפטי
2 מרכזי, אלא בא בעיקר כדי ליתן תשובה ראויה במקרים קונקרטיים" (דנ"א 4693/05
3 ביי"ח כרמל-חיפה נ' עדן מלול, פסקה 16 לפסק דינו של השופט גרוניס ([פורסם
4 בנבו], 29.8.2010); ע"א 1716/09 יעקובי נ' בנק דיסקונט לישראל ([פורסם בנבו],
5 28.6.2010)). נזק מסוג אובדן רווח נמנה על סוג הנזקים שהערכתם קשה
6 במיוחד. קביעת הפיצויים בראש נזק זה כרוכה בהערכות והשערות, ולכן ניתן
7 לנקוט גישה מקילה עם נפגע המבקש לפסוק לו פיצויים בגינו (ע"א 153/04
8 רבינוביץ נ' רוזנבוים, פסקה ז(8) ([פורסם בנבו], 6.2.2006), להלן: ענין רבינוביץ;
9 ענין אלוניאל)".

10
11 כפועל יוצא מהאמור לעיל, נוכח הגרסאות הסותרות של הנתבעים, בצירוף הדברים שנאמרו על-ידי
12 נציג הנתבעת 1 בשיחה המוקלטת, לא שוכנעתי כאמור שניתן להסתמך אך ורק על החשבוניות
13 שהוגשו לבית המשפט לצורך קביעת היקף מכירת הכרטיסים, ועל כן אני קובעת, על דרך האומדנא,
14 שהנתבעת 1 מכרה כמות של 2,500 כרטיסים בתקופת המונדיאל, תוך הפרת זכויות היוצרים של
15 התובעת בשידור המשחקים. הגעתי לאומדנא זו בלוקחי בחשבון את דרך ההתרברבות של העד,
16 הסברו שהמדובר בכל השוק וכן את העובדה שהיו על שולחנו ערימות ערימות של כרטיסים.

17
18 בחקירתו בבית המשפט העיד מר אסלן שטלראן רכשה את הכרטיסים במחיר שבין 400 ₪ ל-500 ₪
19 לכרטיס, וזה היה הסכום ששולם ל-MNET ול-ART, כאשר המחיר ללקוח הגיע עד 700 ₪ (עמ' 40
20 שורות 6-8, 20-22).

21 הדברים הללו עולים בקנה אחד עם תמלול השיחה המוקלטת, במהלכה אמר מר אסלן שהמחיר
22 ללקוח הוא 700 ₪, ומתוך סכום זה צ'רלטון תקבל 500 ₪ (שזה פחות או יותר הסכום ששולם ל-
23 MNET או ל-ART), והיתרה תחולק בין טלראן לבין המתקנינים מטעמה.

24
25 לפיכך, חישוב סכום הפיצוי המגיע לצ'רלטון יבוצע על-ידי מכפלת מספר הכרטיסים שנמכרו (לפי
26 קביעתי לעיל), קרי 2,500 כרטיסים, ב-500 ₪ רווח ממכירת כל כרטיס (שזהו הרווח לו עותרת
27 צ'רלטון בכתב התביעה).
28 לפי חישוב זה, סכום הפיצוי מסתכם בסך של 1,250,000 ₪.

29
30
31 **ח. סוף דבר**

32
33 לאור כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת במובן זה שאני מחייבת את הנתבעת 1 לשלם לתובעת
34 פיצוי בסך של 1,250,000 ₪ בגין הפרת זכות היוצרים שלה בשידור משחקי מונדיאל 2006 בתחומי
35 מדינת ישראל.

36 כמו כן, תישא הנתבעת 1 בשכ"ט עו"ד התובעת בסך כולל של 70,000 ₪ וכן בהוצאותיה אותן ישום
37 הרשם.

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1094-07

1 כל הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

2

3

ניתן היום 19.5.11, בהיעדר.

4

המזכירות תמציא עותק פסק דין זה לב"כ הצדדים בהמצאה כדין.

5

6

ד"ר דרורה פלפל, שופטת
ס/נשיאה

7